

JO, BYLI MOC FAJN, TIHLE "NEĀ~Ā•DI"...

NedĀle, 23 leden 2022

Je to tak dlouho, tak nezĀ™Ā-zenĀ dlouho... JĀ; byla redaktorskĀ½ nedochĀ-dĀ•e, pĀ™ed tĀmi tehdejĀĀ-mi "celebritami" js pĀ™Ā-mo vibrovala studem a hrĀ-zou, abych nĀco nevhodnĀho neplĀicla. Ale vĀ¾dycky to dopadlo fajn, naopak. ĀCEĀ-m v jsem rozhovorĀ jsem s nimi dĀlala, tĀ-m vĀ-c jsem o nich vĀ-dĀla (tedy, o nich, jako o lidech, nejen jako o hercĀ-ch Āi zpĀvĀ;cĀ-ch), tĀ-m byl nĀĀ; vztah kamarĀ;dĀ;tĀ;jĀĀ-. MĀla jsem Ā°Ā¾asnou kliku, Ā¾e jsem mezi nĀ tak fajn zapadla.

VzpomĀ-nĀjm napĀ™Ā-klad na prima

kamarĀ;dskĀ© chvĀ-le s Waldou a Milanem. KonkrĀ©tnĀ s MatuĀkou a Chladilem, kteĀ™Ā-kdysi bydleli jistĀ½ Āas v takovĀ©m malĀ©m byteĀ•ku v ExperimentĀjlu na InvalidovnĀ. To vĀjm byl takovĀ½ zvlĀĀ;tĀnĀ- pokus o hotelovĀ½ dĀm pro lidi, kteĀ™Ā- se nechtĀjĀ-zdrĀ¾ovat zaĀ™izovĀjnĀ-m bytu, jeho vybavovĀjnĀ-m, ale kterĀ½m bude vyhovovat, kdy¾ se nastĀhujĀ- do modernĀ vĀ- zaĀ™Ā-zenĀho bytu, s kompletnĀ vĀbavenou kuchynĀ-, kde vĀjm bude chodit do bytu bĀhem vaĀĀ- nepĀ™Ā-tomnosti chodit slu¾ba uklĀ-zet, mĀ½t nĀ;dobĀ-i okna, po tĀ½dnu povĀ©kat ĀistĀ© povleĀ•enĀ-, kam vĀjm pĀ™inesou rĀjno snĀ-dani... UĀ¾ si ani nepamatuju, co vĀjechno jeĀ;tĀ bylo do toho nĀjmu zahrnuto.

JednoznanĀ-nĀ - pĀ™inesli jste

si svĀ© obleĀ•enĀ- a obutĀ-, pĀ™Ā-padnĀ nĀjakou tu flaĀku na oslavu.

VĀje bylo zajĀ;tĀno, Āklid, ostraha, pranĀ- prĀjdl. Byl to dĀm pro snadnĀ½ Ā¾ivot, produkt optimismu a vĀzĀnĀstĀ- ĀjedesĀĀ½ch let. VĀ;tĀjina bytĀ byla miniaturnĀ-ch, jen Ājestadvacet ĀtvereĀ•nĀ-ch metrĀ. Dispozice ovĀjem promyĀlenĀj: prvnĀ- byla kuchyĀ s jĀ-delnĀ-m stolem, oddĀlenĀj sklenĀ-nĀ½mi dveĀ™mi od obytnĀho prostoru, zĀjvĀs oddĀloval spacĀ- kout, kdy byly u zdi, za sebou, dvĀ vĀjlyndy. ProstĀ funkĀ•nĀ- Ā°spornĀ© bydlenĀ-, tak jak si to pĀ™edstavoval Le Corbusier, guru architektonickĀ© moderny.

Jo, kdy¾ jsme u tĀch lahvĀ- -

pamatuju se, jak jeden z dotyĀ•nĀ½ch pĀjnĀ pravil, Ā¾e kdyby ty prachy, co dostanou za vrĀcenĀ© lahve, dĀĀvali nĀkam extra, tak do roka majĀ- auto. Oni totiĀ¾ bydleli v bytĀ vedle mĀ© bĀ½valĀ© spoluĀ¾Āky, se kterou jsme se kamarĀjdily od svĀ½ch ĀtyĀ™ let, neboĀ¾ nejen, Ā¾e jsme chodily do stejnĀ© ĀĀkoly, ale i bydlely donedĀjvna ve stejnĀ©m domĀ. Jana se v ExperimentĀjlu ocitla dĀ-ky svĀ©mu egyptskĀ©mu manĀ¾elovi, kterĀ½ pro ni a svĀ© dĀ-tĀ byt zajistil. Wa Chladil tam bydleli spolu, docela jim to tam fungovalo. S tou mou kamarĀjku mĀli nepsanou dohodu, Ā¾e obĀas uvaĀ™ila nĀĀ•eho podstatnĀ vĀ-c a oni pĀ™ĀĀjli na dlabanec. Taky jsem se pĀjkrĀjt zĀĀ•astnila. Bylo to bezva. MyslĀ-m, Ā¾e i jim kamarĀjdstvĀ- vyhovovalo - pĀ™ed nĀjmi nemuseli dĀlat frajery (i kdy¾ oba v tĀ© dobĀ vĀ;tĀjinou to takovĀ© super chvilky Ā°plnĀ obyĀejnĀho povĀ-dĀjnĀ- o vĀjem moĀ¾nĀ©m.

JĀ navĀ-c - shodou okolnostĀ- - v

ExperimentĀjlu mĀla ubytovanou sestĀ™enici, tehdy soudkyni, s jejĀ-m manĀ¾elem zubaĀ™em. Kdy¾ jsem u tĀch drbĀ: pamatuju si, jak si jednou Eda (ten zubaĀ™) postĀvĀ¾oval, proĀ• lidi furt dĀĀvĀjĀ- doktorĀm prezentem bonboniĀ©ry nebo flaĀjky. NeboĀ¾ on nepije a na sladkĀ© nenĀ-. Jo, takhle kdyby mu nĀkdo pĀ™inesl flĀjk uzenĀ©ho...

Tak mĀli v jednom pokoji komodu, ve kterĀ© byly narovnanĀ© lĀjhve a ĀĀkatule s bonbony. ObĀas jsem jim od nĀjakĀ© tĀ© bonboniĀ©ry odpomohla.

Ale zpĀjtky do onĀ© doby, ve

kterĀ© byli mladĀ- a plnĀ- Ā¾ivota ti, co jsou v onom dole pĀ™ĀloĀ¾enĀ©m videu.

Mnoho lidĀ- si tenkrĀjt,

stejnĀ jako asi dnes, herce pĀ™ĀipodobĀovalo k jejich slavnĀ½m postavĀjm - kdysi napĀ™., bĀhem vysĀ-lĀjnĀ- televiznĀ-ho seriĀjlu Nemocnice na kraji mĀsta, se lidĀ© ptĀĀjvali pana ChudĀ-ka, co a jak majĀ- dĀlat s tĀ-m, co je zrovna tak moc bolĀ-... UrĀ•itĀ si na nĀco podobnĀho takĀ© vzpomenete. PĀ™iznĀvĀjm, Ā¾e jsem se taky pĀjkrĀjt popletla, povaĀ¾ovala napĀ™Ā-klad nĀkoho za neskuteĀ•nou mrchu, pĀ™esnĀ vĀ podle jeho poslednĀ- role, a on se tĀ™ebas taky tak on to byl super ĀlovĀk. A

nebo - coĀ¾ se taky stĀjvalo, Ā¾e jste si podle velmi dobĀ™me zvlĀĀdnutĀ© role extra klaĀasa, toho herce Āi hereĀku zafasovali rĀjmeĀku Ā°Ā¾asnĀho dobrĀjka - Āi dobrĀĀky. Ale jĀ naĀ;tĀstĀ- mĀla velkĀ© ĀĀtĀstĀ-, protoĀ¾e o devĀtadevadesĀ

nich mohu být, že byli nesměrně
fajn. Měla jsem tehdy malá dárta, tak jsem jim koupila každému pamětníček.
Protože jsem kolikrát nikam jet nemohla, jezdili "celebrity" k nám na
kafe. Takže jsem dártačky fotila s nimi, dártačky a pánovů vady dártem něco do
pamětníků napsali...Jo, ale myslíte, že si toho dnes ty moje ratolesti jak vajíčka?
Pamětníky jsou zastráněné kde v knihovně...

Znála jsem tou dobou velmi dobře
základní pražské divadel, tam jsem jela. Brala jsem to tak, že za nimi
chodím do práce. A v jinou jsme rozhovor dávali páni kafi, zpovídání
se páni na jevišti, já si hlídala magneťák, aby
spoluprávní vřechno nahrával a pak to doma do noci zpracovávala. Bavilo mne to
neskutečně. Vzpomínám na mnoho těch, kteří poseděli... Fantastický pan Medický, milá a vtipná Janůrka, která
nesměrně obdivovala, princ - romantik Viktor Preiss, suverén Sovětský, kavalér Bek... ale to bych musela jmenovat
vřechny. Stejně jako když jsem jezdila na natáčení. Rozhovory s režisery,
kameramany... A někdy oslava tisíce klapy. Jo, to už asi dnes není, dnes se
to fofrem...

Že jsem během těch letinnosti zažila mnoho super zážitků je pochopitelné.

Postupem času jsem s mnoha z nich byla prachobyčejná kamarádka.

Dokonce jsem měla to privilegium, že jsem znala dávání osobní,
rodinné.

Jo, bejvalo to moc fajn.

Asi vám budu psát historky z natáčení - třeba ty s mou velkou "velkou a širokorozchodnou sestrou",
Růžkovou.

Ale to už zas páni.

d@niela